

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 227/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť H. M., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci porušenia jej základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice KVP sp. zn. ČTS: 314/2000 z 3. júla 2000 o odložení veci podľa § 159 ods. 2 Trestného poriadku, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. M. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. septembra 2002 doručené podanie H. M. (ďalej len „sťažovateľka“), bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., označené ako „Sťažnosť podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka ním namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky [(ďalej len „ústava“) (právo na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti)], ako aj čl. 50 ods. 1 ústavy (právo, aby o vine a treste

za trestný čin rozhodol súd, a právo na prezumpciu nevinu). K ich porušeniu malo dôjsť uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice KVP sp. zn. ČTS: 314/2000 z 3. júla 2000, ktorým bola vec pred začatím trestného stíhania sťažovateľky odložená podľa § 159 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) s poukázaním na § 11 ods. 1 písm. h) a z dôvodu uvedeného v § 163a ods. 1 Trestného poriadku (nesúhlas poškodeného s jej trestným stíhaním). V označených formuláciách tohto uznesenia videla sťažovateľka porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 a 2 ústavy. V dôsledku uvedeného požiadala, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol:

„Právo sťažovateľky na zachovanie dobrej cti a povesti podľa článku 19 ods. 1 Ústavy SR, právo, aby o vine z trestného činu rozhodoval súd podľa článku 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prezumpciu nevinu podľa článku 50 ods. 2 Ústavy SR bolo uznesením Obvodného oddelenia PZ Košice – KVP sp. zn. ČTS: 314/2000 zo dňa 3. 7. 2000 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 150.000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (a s účinnosťou od 1. januára 2002) oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky, z jej petitu, ako aj z priložených príloh bolo zrejmé, že k porušeniu jej základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 50 ods. 1 a 2 ústavy malo dôjsť uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice KVP sp. zn. ČTS: 314/2000 z 3. júla 2000 o odložení veci podľa § 159 ods. 2 Trestného poriadku. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky preto ústavný súd zobral do úvahy, že podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok na prijatie sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené porušenie základného práva sťažovateľky, pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Jej nedodržanie predstavuje zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona) pre jej oneskorenosť.

Keďže sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená až 12. septembra 2002, t. j. po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom, bolo ju potrebné po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej oneskorenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. novembra 2002